

ærede Medlem vil gøre den til. Men nu det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem vilde gøre gældende, nemlig at denne Lov kunde magelig været gennemført uden at have trukket andre Love efter sig. Hvoraf ved han det? Jeg synes, at det ærede Medlem, hvis han overbøvedet vil lære af Erfaringen, hvad jeg mener, vi gøre vel i, maa have set, at alle Forsøg paa at gennemføre Sagen, have været mislykkede, fordi Folketinget ikke har bekvæmet sig til at give den Kompensation, der fra anden Side er krævet i saa Henseende, og at der har været krævet i Kompensation for at gennemføre en Lov af denne Art, ved det ærede Medlem lige saa godt, som jeg vil kunne fortælle ham det. Jeg behøver kun at henvise til de Udtalelser, der foreligge offentlig fra den forrige Kultusminister, saa vil det ærede Medlem se, at end ikke med den forrige Kultusminister, som det ærede Medlem og i hvert Fald nogle af hans Meningsfæller anse for ret liberal paa dette Omraade, kunde det gennemføres, idet det altid fra Landstingets og Regeringens Side har været krævet, at man vilde have andre Spørgsmaal sat i Forbindelse dermed. Saa gjorde det ærede Medlem et Regnestykke og mente, at det kun var en lille Sum, man havde faaet til Gengæld for den større Sum, man havde udgivet for Lovene om de lærde Skoler og Universitetet. Jeg tror, at det ærede Medlem regner med forkerte Tal. Jeg ved ikke rettere, end at Forholdet er saaledes i Øjeblikket og har været saaledes i nogle Aar, at naar undtages Ulfv. Højskole, har der til Raadighed baade for Højskolerne, for Vandbrugsstolerne og for Understøttelsen til de fattige Elever paa Højskolerne og paa Vandbrugsstolerne kun været et Beløb paa 135,000 Kr., altsaa til samtlige disse Formaal kun været dette Beløb, og nu saa vi et Beløb til Raadighed paa 300,000 Kr. Det forekommer mig at være et ganske andet Resultat, end det ærede Medlem vil give det Udseende af. Saaledes er det faktiske Forhold, og det er mig, der har Ret i dette Regnestykke, medens det ærede Medlem ganske sikkert tager fejl med sine Talstørrelser. Det ærede Medlem mente, at det var en daarlig Handelspolitisk, vi drev. Jeg synes, at det er en ret fornuftig Handelspolitisk. Jeg kan se, at det ærede Medlem vil indtage den Stilling, som jeg for øvrigt ikke har været ukendt med, alt i nogen Tid, at de Love, som han synes i og for sig ere gode Love, vil han stemme for, men over for de andre, som ere Betingelsen for, at vi kunne faa disse gode Love, vil det ærede Medlem vaske sine Hænder og stemme imod dem. (S. C. Christensen: Jeg kender ikke Betingel-

jerne!) Det ærede Medlem kender ikke Betingelserne, men det er det ærede Medlems Fejl. Det ærede Medlem kunde have mødt i det Parti og i den Gruppe, hvor den Slags Ting drøftes og forhandles. (Afbrydelse af Ting.) Jeg kan ikke gøre for, at det ærede Medlem fra Bælum (Bing) har meldt sig fra Tjenesten, det er ikke min Skyld. Det ærede Medlem har ikke en Gang meldt sig ud af den Gruppe, hvortil jeg hører, han har kun taget sin Hat og er ganske stilfærdig gaaet uden at give nogen formel Afkædshilsen til os andre. Det ærede Medlem maa selv tilskrive sig Skylden for, at han ikke paa rette Tid og paa rette Sted har gjort den Indsigelse gældende, som han nu beklager ikke er stet. Det kommer paa det ærede Medlems egen Ræppe. Men det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen), som jeg her nærmest beklæfter mig med, er jo Syde, og som god Handelsmand — for det er jo Syderne i Umindelighed — maa han vide, at man ikke uden videre faar, hvad man ønsker. Man maa betale noget derfor. Jeg tror ikke, at Syderne slutte Handler med hinanden, naar der er to Parter, der skulle enes, saaledes at den ene Part blot tager imod, han maa ogsaa give noget. Nu siger det ærede Medlem, at Højskolerne ere fra alle Sider anerkendte Skoler. Men deri tager det ærede Medlem jo storlig fejl. Under de stærke politiske Brydninger, vi have haft, maa det ærede Medlem jo vide, at er der her i Landet nogen Institution, som har været lagt for Had og er bleven forfulgt og mistendt paa mange Maader, er det Højskolerne, og hvor kan det ærede Medlem saa sige og paasta, at det er Skoler, som fra „alle Sider“ ere anerkendte. Jeg tror sikkert, at der er mange Medlemmer i Højre, der med ikke ringe Betænelighed ere gaaede ind paa Loven om Højskolerne, fordi de ikke have det Syn paa Højskolerne og deres Betydning, som det ærede Medlem og jeg dog sikkert dele med hinanden. Jeg vil derfor sige, at naar det ærede Medlem udtaler, at vi kun have faaet vor Ret frem her, saa mener jeg, at de andre ogsaa have Lov til at sige: Vi have krævet noget af vor Ret til Gengæld. Det ærede Medlem har ubetinget Ret i den Forstand, at hvor der er to politiske Partier og de to Ting, som vi nu have ifølge Grundloven af 1866, maa det ene Parti, og det ene Ting tage Hensyn til det andet, naar denne Slags Foreanstaltninger skal gennemføres. Men det er jo ogsaa det, som her har fundet Sted. Jeg vedkender mig gerne, at jeg har medvirket til de Resultater, der ere naaede, og jeg